

lovgivning og ikke gennem anmærkninger til finansloven.

Det eneste, der undrer os lidt, er, hvorfor lovforslaget ikke var på plads den 1. januar, så der ikke kommer det provenutab, der er tale om. Det kan jeg ikke forstå. Man har jo vidst længe, at der var brug for en lov, så det håber jeg der er en eller anden forklaring på.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også støtte dette forslag, der har til formål at tilvejebringe en hjemmel til fortsat opkrævning af diverse autorisationsgebyrer.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en yderst velvillig og konstruktiv opslutning om dette lovforslag.

Til hr. Frank Aaen skal jeg sige, at jeg skal beklage, at forslaget ikke er kommet helt så hurtigt frem, som man kunne have håbet, og jeg håber ikke, at noget sådant vil gentage sig.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 185: Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver. Af Frank Aaen (EL), Ole Sohn (SF), Poul Nødgaard (DF), Arne Melchior (CD) og Tove Videbæk (KRF). (Fremsat 10/2 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Mange af de mennesker, som deltog i modstandsarbejdet under besættelsen og af den grund måske blev deporteret til koncentrationslejre i Tyskland under Anden Verdenskrig, har gennem årene modtaget en hædersgave ved siden af den løbende erstatning, som deres invaliditet berettigede dem til.

I den første lov om hædersgaver fra 1945 bestod den årlige ydelse af et skattefrit beløb på 800 kr. Beløbet er blevet forhøjet ni gange siden 1945, og den seneste ændring skete med virkning fra den 1. januar 1997, hvor beløbet blev forhøjet med 1.000 kr. fra 5.800 kr. til 6.800 kr. årligt. Hædersgaven blev oprindeligt alene udbetalt til mennesker, der som følge af krigshandlingerne havde pådraget sig en invaliditet på 50 pct. eller derover, men i årenes løb er betingelserne for at få hædersgave gradvis blevet svækket, så der i dag reelt er tale om, at næsten alle, som har fået anerkendt en skade efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, også får en hædersgave.

Der har tidligere været debat her i Folketinget om, hvor stort et beløb der skulle udbetales i hædersgaver. Sidste gang var i folketingsåret 1997-98, hvor et tilsvarende lovforslag som det nu fremsatte var til behandling, men dengang bortfaldt forslaget på grund af, at der blev udskrevet folketingsvalg i marts 1998. Under førstebehandlingen dengang afviste jeg forslaget med bemærkninger om, at beløbet netop var blevet forhøjet, og at vi flere gange havde understreget den tak, vi er de mennesker skyldige for deres store indsats under krigen.

Jeg mener ikke, at forholdene har ændret sig, siden vi sidst behandlede forslaget, og derfor afviser jeg også forslaget i dag. Jeg vil gerne understrege, at hædersgaven er tænkt som en hæder og ikke som et forsørgelsesbeløb. En meget stor del af dem, der modtager hædersgaver, modtager også en månedlig erstatning af en ganske pæn størrelse efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, og det er denne erstatningsydelse, der skal betragtes som den egentlige forsørgelsesydelse.

Grete Schødt (S):

En hædersgave betragter jeg som en belønning for en udført opgave.

I 1995 gjorde Folketinget en ekstra indsats ved at markere 50-årsdagen for Danmarks be-